

Sygn. akt II W 858/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

25 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodnicząca – Sędzia Sylwia Zierkiewicz

Protokolant Monika Gąsior

po rozpoznaniu 22 listopada 2019 roku, 7 stycznia 2020 roku, 17 stycznia 2020 roku, 11 lutego 2020 roku,

sprawy przeciwko **M. P. (1)**

PESEL: (...)

obwinionemu o to, że:

w dniu 18 września 2018 r. ok. godz. 17:30 w S. na ul. (...) kierując pojazdem marki V. o nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności, w trakcie manewru cofania nie upewnił się czy za pojazdem nie znajduje się przeszkoda i uderzył w pojazd marki I. o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 97 k.w.

I. uznaje oskarżonego **M. P. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, przy przyjęciu czasu zdarzenia w okresie od około godziny 16.30 do około godziny 17.00 tj. wykroczenia z art. 97 k.w. w zw. z art. 23 ust 1 pkt 3 b Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym i za to na podstawie art. 97 k.w. wymierza mu karę grzywny 600 (sześćset) złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 i 3 k.p.o.w. w zw. z § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania i na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w wysokości 60 złotych.

II W 858/19

UZASADNIENIE

W dniu 18 września 2018 roku M. P. (1) około godziny 14 wyjechał z R. od swojej babci R. S.. Opuszczając mieszkanie babci, w drzwiach minął się z wujkiem M. P. (2).

Dowód: zeznania R. S. k. i zeznania M. P. (2) k.

Do J. do miejsca swojego zamieszkania w S. przy ul. (...) przyjechał przed godziną 17.

Obwiniony na 17.00 miał umówione spotkanie w P. w miejscu zamieszkania M. P. (3) na czyszczenie reflektorów.

Przed godziną 17, wyjechał samochodem marki V. o numerach rejestracyjnych (...), spod swojego domu i cofając nie zachował należytej ostrożności, w trakcie cofania, nie upewnił się czy za jego pojazdem nie znajduje się przeszkoda

i uderzył w pojazd użytkowany przez M. K. (1), marki I. o numerze rejestracyjnym (...) zaparkowany po przeciwnej stronie ulicy, wzdłuż krawężnika. Właścicielami pojazdu I. są M. S. (1) i L. K..

Dowód : notatka urzędowa k.1 , zeznania I. S. k.

Na skutek uderzenia w samochodzie marki I. zostało uszkodzone światło obrysowe tylne po stronie prawej i nastąpiło wgniecenie bocznej blachy przy lampie obrysowej.

Dowód : protokół oględzin pojazdu marki I. z dokumentacją fotograficzną k.9-13, karta zdarzenia drogowego k. 5

Jak wynika z informacji o wpisach o ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego wynika, że M. P. (1) był raz ukarany mandatem za niedostosowanie się do sygnałów świetlnych.

Dowód: informacja o wpisach o ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego k. 42

W toku czynności wyjaśniających oraz przed Sądem M. P. (1) nie przyznawał się do zarzucanego mu czynu. Na rozprawie wyjaśnił, że w dniu zdarzenia wyjechał około godziny 14.10 z R. od babci i do P. do mechanika, przyjechał około godziny 16.50. Jak wyjaśnił, dojazd z R. do miejsca zamieszkania w S., zabiera mu 2,5 – do 3 godzin. W czasie drogi zjechał na stację S. oraz zadzwonił do ojca J. P., aby z J. K. przyjechał po niego do mechanika. Po spotkaniu u mechanika, J. P. obwinionego z kolegą pozostawił w S. na przystanku (...) mieszczącym się nieopodal stacji paliw. Następnie obwiniony zadzwonił do J. P., który ponownie przyjechał po niego na przystanek (...) w S. i pojechali odebrać auto obwinionego, po czym obaj na dwa samochody wrócili do miejsca zamieszkania obwinionego przy ul. (...).

Następnego dnia za wycieraczką swojego samochodu, obwiniony znalazł kartkę od użytkownika uszkodzonego pojazdu I., której treść odebrał jako żądanie 200 złotych.

Wyjaśnieniom obwinionego Sąd dał wiarę jedynie w części.

Za wiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia obwinionego dotyczące pobytu w dniu zdarzenia u babci obwinionego R. S. oraz pory wyjazdu z R.. Wyjaśnienia te zostały potwierdzone zarówno przez R. S., jak i wujka obwinionego M. P. (2), który mijal się w drzwiach z wychodzącym obwinionym około godziny 14.00. Sąd zeznania obu świadków uznał za prawdziwe, tworzyły one jedną całość i brak było podstaw do podważania ich wiarygodności. Wiarygodny był również fragment wyjaśnień obwinionego dotyczący znalezienia, następnego dnia, kartki do M. K. (2), z informacją o uszkodzeniu jego pojazdu, wycenie powstałej szkody oraz prośbą o kontakt telefoniczny i konsekwencjach w razie nie podjęcia kontaktu. Do akt sprawy została przedłożona w oryginale kartka sporządzona osobiście przez M. K. (2). Fakt sporządzenia zapisu i pozostawienia kartki z wizytówką, za wycieraczką samochodu obwinionego, potwierdził M. K. (1), strony nie kwestionowały tych okoliczności i przeprowadzonych w tym zakresie dowodów. Wiarygodne okazały się również wyjaśnienia dotyczące wizyty obwinionego u „mechanika - M. P. (3)” w P.. W pozostałym zakresie wyjaśnienia obwinionego nie polegały na prawdzie, a zwłaszcza fragment, z którego wynikało, że 18 września 2018 roku około godziny 17.00 nie przebywał on w miejscu swojego zamieszkania na ul. (...) w S. i cofając samochodem marki V. o nr rej (...) nie spowodował uszkodzenia pojazdu marki I..

Tym wyjaśnieniom przeczą przede wszystkim zeznania jedyne go naoczne go świadka zdarzenia M. S. (1), która usłyszała huk i wyjrzała przez okno z kuchni, w której gotowała obiad. Świadek widziała na miejscu zarówno J. P. jak i obwinionego M. P. (1), który jak wynika z relacji świadka, trzymał się za głowę, oglądając zarówno V., jak i I.. Obaj mężczyźni kręcili się wokół samochodów. Świadek jest osobą obcą dla obwinionego. Z powodu zachowania świadka po zdarzeniu wysnuć należy wniosek, że nie była ona zupełnie zainteresowana rozstrzygnięciem w sprawie czy ukaraniem M. P. (1). Świadek nie wskazała osoby, która kierowała samochodem V., a także nie była zainteresowana dalszym przebiegiem zdarzenia. Gdy usłyszała huk i zaraz po tym zobaczyła P., nie interesowała się dalej tym co się stało, lecz zadzwoniła do swojej siostry M. S. (1) z informacją, żeby ta wyszła zobaczyć czy jej samochód I. nie został uszkodzony.

Świadek L. K. nie posiadał wiedzy na temat zdarzenia, jest on jedynie współwłaścicielem samochodu I., który użytkuje M. K. (1). Podobnie funkcjonariusz Policji M. S. (2), który przyjmował zawiadomienie o wykroczeniu od M. K. (1) oraz dokonywał oględzin uszkodzonego pojazdu.

Za częściowo niewiarygodne Sąd uznał zeznania M. K. (1), który zeznał, że, stał na balkonie i widział jak kierujący V. uderzył w jego pojazd i odjechał nie oglądając nawet uszkodzeń. Z zeznań M. S. (1) wynika, że M. K. (1) dopiero od niej dowiedział się o zdarzeniu, o którym poinformowała ją telefonicznie siostra I.. I dopiero po tej informacji udał się do domu państwa P. ustalić kto był kierowcą pojazdu, a następnie razem z J. P. oglądał uszkodzenia w samochodzie I.. Gdyby zeznania M. K. (1) były prawdziwe i widziałby moment uderzenia V. w I., widziałby również jak M. P. (1) oglądał z ojcem pojazdy, a także nie miałyby wątpliwości kto jest sprawcą wykroczenia.

Częściowo niewiarygodne są również zeznania J. P., które z upływem czasu ewoluują w zależności od pojawienia się w sprawie nowych świadków, z których jeden w osobie J. K. ma zostać jego zięciem.

W pierwszych zeznaniach J. P. zeznał, że upewniał się czy syn nie był w domu, następnie zeznał, że pojechał po syna do mechanika w P. o 17.30, a następnie zawiózł go na stację (...) w S., gdzie go pozostawił, po czym wrócił do domu. Świadek nie wspominał, że z synem był również J. K., którego wcześniej zabrał, bo nie wiedział gdzie jest mechanik, u którego był syn. J. K. w zeznaniach świadka pojawia się dopiero na rozprawie przed Sądem, na której wyjaśnienia złożył również obwiniony.

Wiarygodność zeznań J. P. obalają również zeznania J. K., który zeznał, że obwiniony po 17.00 zadzwonił do niego, że przyjechał, a następnie przyszedł do niego do warsztatu i pomagał mu przy samochodzie. Warsztat mieści się w S.. Zatem pierwsze zeznania J. P. były wiarygodne, gdy wskazywał, że zabrał syna z P. i zostawił na stacji (...) w S., a następnie gdy dostał telefon pojechał po niego w to samo miejsce gdzie go wysadzał i pojechali ponownie do P. do M. P. (3) po odbiór samochodu V.. Ponadto świadek J. K. zeznał; „ojciec pojechał po M. do P. i przywiózł go do mnie”.

Dokonując oceny zeznań J. K. częściowo zeznał on prawdziwie a częściowo chciał uwiarygodnić wersję przyjętą przed Sądem przez obwinionego i jego ojca, które to wersje sąd uznał za niewiarygodne. W podobny sposób zeznał M. P. (3), który wskazywał, że obwiniony przyjechał do niego z trasy jednak nie wskazywał skąd. Następnie zeznał, że przyjechał J. K. z ojcem obwinionego, a następnie zeznał, że lampy w samochodzie obwinionego wyjmował razem z J. K.. Ten fakt potwierdził wprawdzie J. K., jednak ta wersja nie jest zgodna z pierwszą relacją J. P., jak i zeznaniami złożonymi spontanicznie przez samego świadka.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów złożone w sprawie, zadań ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości, a zostały one porządzone przez osoby do tego uprawnione, nie było zatem podstaw do ich kwestionowania.

Zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy niewątpliwie wskazuje na winę i sprawstwo M. P. (1) w zakresie zarzucanego mu czynu. M. P. (1) będąc uczestnikiem ruchu w znajdując się na drodze przeznaczonej do ruchu pojazdów nie zachował należytej ostrożności. Przez pojęcie to należy rozumieć takie zachowanie uczestników ruchu lub innych osób, które wyłącza, przy uwzględnieniu całości okoliczności występujących w danej chwili, a przynajmniej minimalizuje, możliwość wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa ruchu. Cofanie jest jazdą wstecz, jest to jazda do tyłu. Stanowi ono naruszenie naturalnego porządku ruchu (R.A. S., Prawo o ruchu drogowym..., s. 273). Zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 3 p.r.d. przy cofaniu należy ustąpić pierwszeństwa innemu pojazdowi lub uczestnikowi ruchu i zachować szczególną ostrożność, a w szczególności sprawdzić, czy wykonywany manewr nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa ruchu lub jego utrudnienia, a także upewnić się, czy za pojazdem nie znajduje się przeszkoda. W razie trudności w osobistym upewnieniu się kierujący jest obowiązany zapewnić sobie pomoc innej osoby. Nałożenie na kierującego tego rodzaju obowiązków podyktowane jest przede wszystkim względami bezpieczeństwa ruchu. Z tego samego powodu zabronione jest cofanie pojazdem w tunelu, na moście, wiadukcie, autostradzie lub drodze ekspresowej (art. 23 ust. 2 p.r.d.). Szerzej na ten temat: L.K. P., Niebezpieczny manewr cofania, PnD 2011, nr 9, s. 28-35.

M. P. (1) naruszając zasady określone w art. 23 ust 1 pkt 3 ustawy prawo o ruchu drogowym wyczerpał znamiona wykroczenia opisane w art. 97 k.w.

Stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez obwinionego nie był nieznaczny, gdyż doszło do nieznacznego uszkodzenia mienia należącego do M. S. (1) i L. K. w samochodzie I. w postaci lampki bocznej i blachy przy niej.

Wymierzając karę za okoliczność obciążającą Sąd uznał ucieczkę obwinionego z miejsca zdarzenia i zlekceważenie wyrządzonej szkody. Z tych też względów Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny w kwocie 600 złotych. W ocenie Sądu kara ta jest odpowiednia do wagi naruszonych przez obwinionego zasad i następstw jego działania. Taki wymiar grzywny będzie stanowić dla niego dolegliwość odczuwalną, która powinna skłonić obwinionego do powstrzymania się przed ponownymi naruszeniami prawa w przyszłości oraz powinna wywołać przekonanie, że w przypadku tychże naruszeń kara i obowiązek zadośćuczynienia społecznemu poczuciu sprawiedliwości są nieuchronne.

W zakresie orzeczenia w przedmiocie kosztów postępowania co do zasady koszty te obciążają obwinionego w przypadku uznania go za winnego popełnienia zarzuczonego mu czynu, dlatego też mając na uwadze fakt, że obwiniony osiąga dochody brak było podstaw do zwolnienia go od ich uiszczenia.